

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 108
(junio de 2021)
**La IV Internacional,
la pandemia
contra el imperialismo**

Estan en perill les conquestes de la revolució cubana

Les mobilitzacions semiespontànies que s'han desenvolupat a Cuba, no poden ser considerades més que com una expressió del descontentament social que existeix entre la població cubana. El que no treu que hagin estat manipulades i altament mediatitzades pels mitjans de comunicació imperialistes a escala mundial.

És evident que, en les circumstàncies actuals, de crisi de descomposició del mercat mundial, d'enfonsament del turisme amb l'agreujament de la pandèmia i amb la decisió de Biden de mantenir i fins i tot agreujar les 243 noves mesures de bloqueig de Cuba decidides per Trump i que busquen dur al país a una situació sense sortida. Cal fer constar que l'illa depèn, en gran mesura, per al seu subministrament d'aliments, de rebre divises, els principals orígens són el turisme i les remeses d'immigrants, prohibides per les mesures adoptades per Trump i mantingudes per Biden, (Dels 6 600 milions de remeses rebudes el 2018 el 90 % va provenir d'Estats Units)

És clar, l'imperialisme nord-americà busca destruir la nació cubana, acabar amb les conquestes de la revolució, particularment la sanitat i l'educació públiques i gratuïtes, l'expropiació dels grans capitalistes, la reforma agrària, etc. Vol recuperar el control que tenia sobre l'illa transformant-la en una zona de lliure explotació en la qual es viurien condicions com les que vivia Cuba abans de 1959 i que coneixen avui Haití o altres països del mateix tipus.

No podem explicar la situació actual de Cuba sense partir d'aquests fets i també de la política duta a terme pel govern cubà, en particular després de la desintegració de la Unió Soviètica. Les mesures econòmiques preses pel govern cubà des de l'1 de gener, suprimint en bona mesura la subvenció als aliments de primera necessitat, han agreujat enormement les condicions d'existència d'una bona part de la població cubana, que no troba articles de primera necessitat sinó a les botigues en divises a les que molts no tenen accés.

Lluny de tota manipulació, que només serviria als interessos de la reacció, els militants de la IV Internacional vam participar en les mobilitzacions contra l'embargament i en el cas del nostre país assenyalam la posició servil dels governs espanyols davant l'imperialisme nord-americà, que els fa coresponsables d'aquesta situació.

Volem amb aquesta Carta iniciar un debat

necessari entre els militants d'avantguarda sobre les contradiccions de la revolució cubana, les causes i els efectes.

Per això convidem a llegir i debatre el dossier publicat al número 92-93 de la Verdad, de març de 2017 i publiquem aquí alguns curts extractes d'elements que considerem clau que assenyalen també la necessitat d'actualitzar les anàlisis sobre la situació de Cuba i les perspectives per a la defensa incondicional de la Revolució Cubana.

Extractes d'un dossier de La Verdad

La caiguda del Mur i Cuba

Per Julio Turra

Arran del gir històric que va representar la caiguda del Mur de Berlín el 1989, hi va haver un trastorn complet de les condicions internacionals que durant molts anys havien permès que existís, a menys de 100 km. de Miami, un Estat basat en l'expropiació de la burgesia i per tant, independent de l'imperialisme malgrat totes les deformacions existents.

Ja abans de l'enfonsament de l'URSS, Gorbatsxov, en resposta a les exigències de Bush, es va negar a subministrar la quantitat de petroli necessària per al funcionament de l'economia cubana, el que va contribuir a desorganitzar les bases materials de l'Estat cubà i alhora va ser un formidable instrument de pressió per imposar la "obertura al mercat".

De nou la direcció castrista es trobava davant d'una decisió capdal [...], i un cop més es va negar a plantejar una perspectiva de combat comú contra l'imperialisme que hagués permès que els treballadors de Cuba rebessin el suport sense restriccions dels treballadors i dels pobles d'Amèrica Llatina i de tot el món. A canvi, va optar per l'obertura al capital estranger, primer en el turisme, mentre seguia negant al poble cubà els drets més elementals d'expressió i d'organització.

Va ser en el segon semestre de 1993 quan van començar a Cuba les grans "reformes econòmiques". Després de perdre als seus socis econòmics tradicionals de l'est d'Europa i de l'antiga URSS, la direcció castrista va buscar, a través de les successives reunions de la "cimera iberoamericana", associar-se amb els diferents governs llatinoamericans i amb el govern espanyol presidit per Felipe González, convidant-los a invertir a Cuba, especialment a aquest últim.

Així es van establir discussions amb el govern del PSOE com legítim representant de la Internacional Socialista que van abonar el terreny per a la implantació de les reformes econòmiques a Cuba.

Al mateix temps, Castro utilitzà el que li quedava de prestigi que li havia conferit la revolució cubana entre l'anomenada esquerra llatinoamericana per presentar-se com a factor "d'ordre" a la regió -per exemple amb el seu paper actiu en la política de 'concertació' dels moviments guerrillers d'Amèrica Central amb els governs proimperialistes (el Salvador i Guatemala) i entre els sandinistes i el govern de Violeta Chamorro-, i per justificar la seva 'inevitable' política d'obertura al mercat. El quadre que li permet aquestes polítiques és el Fòrum de São Paulo.

Les masses tenen l'última paraula

No obstant això, a principis de 1994 el parlament cubà posposava sobtadament l'aprovació de les reformes [...]. La decisió revela la por dels dirigents cubans a la resistència contra aquestes mesures, tot i que aquesta és encara passiva en gran part [...]. Avui com ahir, tot i que ara en condicions més difícils a causa de que la direcció castrista tendeix a convertir-se en agent directe dels plans del FMI, la sort de les conquestes assolides amb l'heroica lluita de les masses cubanes depèn directament de l'extensió de la revolució en particular a Amèrica Llatina [...].

Per la seva banda, la IV Internacional actua en el marc de la defensa incondicional de les conquestes de la revolució cubana. Això vol dir que, recolzant-nos en el criteri fonamental de l'internacionalisme, que és l'actitud davant la propietat privada dels grans mitjans de producció, actuem amb independència respecte de les maniobres de la burocràcia castrista i de la seva política actual que abona el terreny per a la destrucció de les bases mateixes de l'existència de Cuba com a país independent.

Cuba: la bolcada

Per Andreu Camps

El dimarts 4 de gener de 2011, el govern de Raúl Castro ha començat a aplicar les mesures anunciades des de fa mesos de eliminació de llocs de treball en la funció pública i en les empreses estatals.

En els propers sis mesos han de desaparèixer 500.000 llocs de treball i en un termini de tres anys, 1.130.000, és a dir, el 25% dels

assalariats del sector públic.

Recordem que el sector públic dona feina a el 95% dels assalariats de país. [...]

La premsa governamental dona a entendre que estan sorgint conflictes i tensions molt fortes entre els treballadors amenaçats d'acomiadament.

El 2 de gener, el Govern ha decidit també reduir el nombre de productes de primera necessitat que es poden obtenir amb la cartilla de racionament. Així, ja l'any passat, les patates, els pèsols, els cigarrets i la sal havien desaparegut de les cartilles de racionament. Al que avui s'afegeixen el sabó, la pasta de dents i el detergent. Al mercat, el preu d'aquests productes s'ha multiplicat per 25. Cal entendre que la cartilla de racionament permetia a tota la població cubana obtenir productes de primera necessitat a preus molt baixos, adaptats als seus salaris.

Més que mai, Prou d'bloqueig dels Estats Units a Cuba!

Només el Poble cubà pot decidir sobre el seu destí

Fora les urpes imperialistes de Cuba!

14 juliol 2021

Comitè Ejecutivo del Partit Obrer Socialista Internacionalista IV Internacional

Diumenge, 11 de juliol, milers de manifestants van sortir als carrers en diverses ciutats de Cuba demanant aliments, vacunació i cridant "llibertat". Un moviment inèdit en les últimes dècades.

Que la situació econòmica i social de l'illa fos dramàtica, no era secret per a ningú. El mateix president de Cuba, Díaz Canel, va admetre els problemes existents al dirigir-se al poble cubà per televisió en resposta a les mobilitzacions ocorregudes. Les va atribuir al criminal bloqueig econòmic decretat per l'im-

perialisme dels EUA des de fa 60 anys. Bloqueig mantingut pels successius governs instal·lats a Washington, demòcrates o republicans, fins i tot durant l'actual pandèmia de la Covid-19.

Cuba viu dificultats econòmiques enormes -el PIB va tenir una baixada del 8% el 2020 accentuades per la pandèmia (caiguda del turisme, reducció del finançament de la Xina, a més de l'embargament agreujat pel govern Trump). El govern cubà, des de gener d'aquest any, va iniciar reformes econòmiques que preveuen la fi de les subvencions i de les ajudes al consum popular i a les empreses públiques; introducció de noves escales salarials i mesures d'obertura a les inversions externes. A l'anunciar-les, Díaz Canel va dir que "aquesta tasca no està exempta de riscos", com preveient descontentament popular i tensions socials que les mateixes podrien provocar.

Evidentment el representant actual de l'imperialisme nord-americà que és Joe Biden, que en res va suavitzar el bloqueig a Cuba, vol manipular qualsevol manifestació de descontentament amb la situació que castiga el poble cubà per als seus propis fins, al mateix temps que dona suport a la política racista i repressiva de l'Estat d'Israel o la monarquia d'Àrabia Saudita, per citar dos exemples. Si volgués ajudar al poble cubà, suprimiria l'embargament ja.

Aturem la ingerència imperialista del govern espanyol i dels governs europeus!

¡Respecte a la sobirania!

Cfínicament, els governs europeus, les institucions europees i el govern espanyol, mentre no dubten a augmentar la legislació repressiva a cada país, des de la llei de seguretat global de França a llei mordassa a Espanya, pretenen donar lliçons de democràcia al poble cubà.

El summum del cinisme el representa el comissari d'Afers Exteriors de la UE, l'espanyol Josep Borrell, que ataca Cuba, quan al nostre país més de 4.000 ciutadans de Catalunya i de la resta de l'Estat pateixen persecució ju-

dicial per exercir les llibertats. I tots els governs europeus s'han sotmès a les exigències i dictats de l'imperialisme nord-americà en el seu bloqueig contra Cuba.

Els governs llatinoamericans que serveixen a Washington, com els de Brasil, Xile, Colòmbia, confrontats amb les mobilitzacions en contra dels seus propis pobles, fan cor amb el seu amo, clamant "per la llibertat contra el comunisme". De la mateixa manera, la dreta al Perú, derrotada pel poble que va triar a Pedro Castell president, destil·la el seu odi a Cuba.

La IV Internacional i les seves seccions es posicionen sense condicions contra el bloqueig econòmic a Cuba i defensen les conquestes de la revolució cubana. Defensen alhora que només al poble cubà competeix decidir el seu destí, amb els drets de manifestació, expressió i organització que defensem per a tots els pobles del món, sense cap ingerència de l'imperialisme.

Sobre aquestes bases, les seccions de la IV Internacional, inclosa la de l'Estat espanyol, participen en les accions comunes per la fi immediata del bloqueig econòmic dels Estats Units a Cuba -encara més criminal en els temps de pandèmia que vivim- i en defensa de la sobirania del poble cubà contra qualsevol agressió o ingerència imperialista.

Els nostres compromisos ...

A la nostra web pots trobar un Dossier elaborat amb ocasió de la mort de Fidel Castro que pot donar una perspectiva històrica als esdeveniments recents. Esperem que us sigui útil.

<http://posicuarta.org/cartasblog/a-proposito-de-la-revolucion-cubana-i/>

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta